Dosar nr. 4-1853/2025
4-25107779-12-4-29072025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 decembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Avocatului în interesele persoanei în a cărei privință
a fost pornit proces contravențional Raisa Bînzari
Victimei Lidia Dorofeeva
În lipsa:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Stanislav Dorofeev
Agentului constatator Vadim Cebotari
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, la sediul instanței, cauza contravențională pornită în privința lui **Dorofeev Stanislav, d***** în baza art. 318[1] din Codul contravențional,

a c o n s t a t a t :

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Dorofeev Stanislav, la data de 26.06.2025 ora 20:20 aflându-se în*****a intrat la domiciliul mamei încălcând ordinul de restricție de urgență.

Acțiunile acestuia de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica a DP mun. Chișinău – Cebotari Vadim, au fost încadrate în baza art. 318[1] din Codul contravențional, conform căruia la momentul comiterii faptei şi în prezent reprezintă contravenție neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență.

Totodată, cauza contravențională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 130605 din 22.07.2025, au fost expediate în instanța de judecată, conform competenței spre examinare în fond la Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), care a fost repartizată judecătorului Angela Vasilenco la 29.07.2025.

În cadrul şedinţei de judecată, avocatul Raisa Bînzari, în interesele persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a solicitat încetarea procesului-verbal cu privire la contravenție. Totodată a indicat că dacă instanța îl va găsi vinovat de comiterea contravenției pe Dorofeev Stanislav să-i fie aplicate prevederile art. 44^1 Cod contravențional.

Victima Dorofeeva Lidia, fiind audiată în cadrul ședinței de judecată a pledat pentru a fi recunoscut vinovat

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Dorofeeev Stanislav, fiind citat despre data, ora și locul ședinței de judecată prin citație scrisă, nu s-a prezentat și nu a adus la cunoștința instanței cauzele neprezentării, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, şi agenda ședințelor de judecată fiind adusă la cunoștința publicului, inclusiv prin intermediul portalului oficial al instanței de judecată www.jc.instante.justice.md.

În continuare, în ședința de judecată, *agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a DP mun. Chişinău Vadim Cebotari* , fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație scrisă expediată la adresa de e-mail, nu s-a prezentat în instanța de judecată, nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, iar în acest context, instanța de judecată precizează că a fost respectată procedura de citare legală, şi agenda ședințelor de judecată fiind adusă la cunoștința publicului, inclusiv prin intermediul portalului oficial al instanței de judecată www.jc.instante.justice.md .

Astfel, având în vedere respectarea procedurii de citare legală conform art. 455 alin. (2) și (3) din Codul contravențional a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator și a victimei cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

De asemenea, instanța mai precizează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă şi jurisprudența CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, § 48, și S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul

care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toți participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil, dar atât persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional cît și agentul constatator, nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înștiințării legale despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii
condițiilor de fond şi de forma prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu mențiunile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În fapt, prin procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 130605 din 22.07.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a DP mun. Chișinău, Cebotari Vadim, în sarcina făptuitorului Dorofeev Stanislav s-a reținut săvârșirea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional, conform circumstanțelor de fapt constatate de instanță supra.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Reieșind din prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravențional, instanța statuează că contravenția prevăzută la art. 318[1] din același cod se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției, iar procesul-verbal cu privire la contravenția prevăzută la art. 318[1] se remite spre examinare în fond instanței de judecată competente.

La fel, conform art. 395 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, instanța judecă inclusiv cauzele contravenționale prevăzute la 318[1] din același cod.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 130605 din 22.07.2025, încheiat de către agentul constatator.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Așadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului Dorofeev Stanislav, cu specificarea drepturilor și obligațiilor ale prevăzute de articolele 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței, și a semnat inclusiv în rubrica ,,recunosc săvârșirea contravenției și accept sancțiunea stabilită".

La fel, este consemnat dreptul de a-şi invita un apărător, de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecții şi probe suplimentare, iar subsecvent, făptuitorul, nu a prezentat obiecții și nu a solicitat prezența unui apărător, interpret.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenitei; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanța nu a constatat nici incertitudini la descrierea faptei şi a persoanei vizate.

În același context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, or, în atare circumstanțe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

În aceste condiții, instanța consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 130605 din 22.07.2025, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica a DP mun. Chișinău, Cebotari Vadim, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanță nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenție şi în aspectul substanțial al cauzei, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hot. din 7 septembrie 1999).

În lumina celor relatate supra, persoana învinuită are dreptul la un proces echitabil, conform art. 374 – 382 din Codul contravențional, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă și să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situația de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenție nu corespunde modului de desfășurare a evenimentelor, iar sarcina instanței de judecată este de a respecta limita proporționalității între scopul urmărit de autoritățile statului de a nu rămâne nesancționate acțiunile antisociale prin impunerea unor condiții imposibil de îndeplinit și respectarea dreptului la apărare al persoanei sancționate contravențional.

În aceste condiții, instanța conchide că în rezultatul constatării respectării prevederilor art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, Dorofeev Stanislav nu şi-a exercitat acest drept.

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) din Codul contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul procesului-verbal cu privire la contravenție.

Interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 130605 din 22.07.2025, face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația de fapt stabilită de către agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Pe lângă aceasta, instanța apreciază că, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenție nu este afectat de vicii de legalitate, valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, iar mai mult ca atât, la examinarea cauzei, făptuitorul nu a

invocat şi instanța nu a stabilit că datele inserate de agentul constatator în actul atacat ar fi fost obținute prin ilegalitățile enumerate expres în art. 425 alin. (6) din Codul contravențional.

În această ordine de idei, cu privire la starea de fapt fixată în procesul-verbal cu privire la contravenție, agentul constatator a prezentat următoarele probe, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată: - *procesul-verbal cu privire la contravenție* cu seria şi nr. MAI07 130605 din 22.07.2025; - citația adresată lui Dorofeev Stanislav;- raportul subofițerului superior Cîrlan Maxim din 26.06.2025 potrivit căruia menționează că fiind implicat în serviciu au primit informația precum că la***** conflict, la data de 26.06.2025 ora 21: 10 ajunși la fața locului Dorofeeva Lidia a comunicat că a avut un conflict cu fiul Dorofeev Stanislav. În urma conflictului acesta i-a aplicat lovituri în regiunea corpului acesta fiind în stare de ebrietate, ulterior până la sosirea poliției acesta a plecat întro direcție necunoscută; - informație 112 potrivit căreia se confirmă că la data de 26.06.2025 a fost solicitată intervenția poliției ; - proces verbal privind actele de constatare din 26.06.2025 potrivit căruia Dorofeev Stanislav a refuzat să facă declarații; - avertizare scrisă; - rezultatul testării alcoolscopice potrivit căruia la Dorofeev Stanislav la data de 26.06.2025 s-a constatat 0, 64 mg/l; proces verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional potrivit căruia Dorofeev Stanislav a declarat că la data de 26.06.2025 i s-a întocmit ordin de restricție de urgență pentru care s-a semnat. Tot la data de 26.06.2025 la ora 20:21 min. s-a apropiat la domiciliul mamei sale la care a bătut la ușă; - copia ordinului de restricție de urgență pe o perioadă de 15 zile; - proces verbal;

Din probele administrate și reținute supra, instanța de judecată a stabilit că într-adevăr la 26.06.2025, la orele 20:20 min., Dorofeev Stanislav aflându-se în mun. *****a încălcat ordinului de restricție de urgență.

În acest sens, instanța de judecată reține că însuși făptuitorul Dorofeev Stanislav a declarat că „s-a deplasat la domiciliul mamei sale și a bătut la ușă”, contrar celor menționate, prin ordinul de restricție de urgență din 26.06.2025, lui Dorofeev Stanislav, inclusiv, i-a fost interzis în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic cu Dorofeeva Lidia.

Circumstanțele date reiese cert atât din constatările personale ale agentului constatator, dar şi din materialele acumulate imediat după comiterea faptei, inclusiv din informația primară de sesizare a poliției, cât şi prin explicațiile victimei, dar şi din poziția făptuitorului care deși nu s-a prezentat în ședința de judecată, la etapa întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție a recunoscut săvârșirea contravenției.

Având în vedere cele menționate, instanța apreciază ca neîntemeiată solicitarea avocatului Bînzari Raisa, privind aplicarea în privința lui Dorofeev

Stanislav a prevederilor art. 44[1] din codul contravențional așa cum instanța nu găsește nici o circumstanță care ar permite aplicarea acestor prevederi, or făptuitorul
cunoscând despre existența ordinului de restricție l-a încălcat cu bună știință. Cu atât mai mult având in comportament conflictual cu mama sa a agresat-o fizic. La fel victima fiind audiată în ședință a solicitat să fie recunoscut vinovat.

Mai mult ca atât, faptul dat reiese inclusiv din declarațiile victimei date în fața agentului constatator, iar astfel, probele în ansamblu coroborează între ele, se susțin reciproc, fără inadvertențe, demonstrând consecutivitatea evenimentelor şi în concluzie comiterea certă a faptei contravenției de către Dorofeev Stanislav cu vinovăție sub forma intenției directe.

Astfel, în conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „…în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă şi acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil” (Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franţei (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30).

Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator, dar și a probelor acumulate, iar lui Dorofeev Stanislav i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, dar nu a fost răsturnată această prezumție de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenție şi învinuirea adusă în drept, conform elementelor constitutive ale contravenției prevăzute în art. 318[1] din Codul contravențional, pentru ce Dorofeev Stanislav urmează să fie recunoscut vinovat.

Consecutiv, instanța mai precizează că potrivit definiției din art. 2 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin *ordin de restricție de urgență* se înțelege actul administrativ emis de poliție, prin care sunt aplicate măsuri de protecție menite să asigure înlăturarea imediată a agresorului din locuința familiei supuse violenței şi stabilirea unor interdicții prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/comiterii actelor de violență, garantând astfel siguranță victimei şi altor membri ai familiei în locuința lor şi în afara acesteia.

La fel, conform art. 8 alin. (6) lit. f) al aceleiași legi, este prevăzut că organul de poliție, la nivel de structură specializată dispune eliberarea ordinului de restricție de urgență în privința agresorului dacă, din circumstanțele stabilite la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, există o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violență în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare/comitere a acțiunilor violente, iar eliberarea ordinului de restricție de urgență se efectuează conform dispozițiilor art. 121 din aceiași lege.

Prin urmare, în temeiul probatoriului prezentat, instanța de judecată consideră

constatat faptul că Dorofeev Stanislav nu a executat restricțiile impuse prin ordinul de restricție de urgență din 26.06.2025, act care a fost emis în temeiul prevederilor legii enunțate anterior şi era opozabil făptuitorului, ultimul care a fost informat despre aceste interdicții.

Sub aspectul individualizării sancțiunii contravenționale ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravenția incriminată, instanța reține următoarele.

În acest context, instanța precizează că pentru fapta săvârșită, făptuitorul poate fi sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

Consecutiv, potrivit art. 37 alin. (1) şi (3) din Codul contravențional, instanța notează că munca neremunerată în folosul comunității constă în antrenarea contravenientului persoană fizică, în afara timpului de serviciu de bază sau de studii, la munca stabilită de autoritatea administrației publice locale şi aceasta poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancțiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

Concomitent, instanța statuează că executarea sancțiunii nu trebuie să cauzeze

suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea făptuitorului, or pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Codului contravențional şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în normele din partea specială.

Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune făptuitorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea contravenției săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin fapta acestuia.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale sancțiunii aplicabile, cum ar fi corectarea persoanei şi

prevenirea comiterii de noi fapte atât de către cel vinovat, precum şi de alte persoane.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea persoanei şi nici pentru prevenirea săvârșirii altor fapte contravenționale.

A contrario, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit şi repercusiuni în starea psihică a persoanei vinovate.

La fel, la adoptarea sancțiunii aplicabile se vor lua în considerare și criteriile de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 41 – 43 din Codul contravențional, și anume, de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de caracteristica persoanei, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar și circumstanțele atenuante și agravante, care nu se atestă la materialele cauzei.

Așadar, instanța va ţine cont de atitudinea făptuitorului, care nu s-a prezentat în cadrul ședinței de judecată, deși în cadrul constatării contravenției, a recunoscut faptele comise și a oferit explicații, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reținută de către instanță, de comportamentul făptuitorului la momentul constatării faptei şi în ședința de judecată, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informații privind alte antecedente penale sau contravenționale.

Concomitent, instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or pedepsele juridice nu constituie mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate, la fel cum se identifică din conținutul art. 32 alin. (1) din Codul contravențional.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanța apreciază că făptuitorul este susceptibil de executarea unei pedepse, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată instanța consideră că în privința lui Dorofeev Stanislav poate fi aplicabilă o sancțiune neprivativă de libertate, cu un grad mai redus de severitate şi într-un cuantum minim admisibil, or instanța nu manifestă o dorință de agravare a situației făptuitorului, iar prin urmare va opta pentru aplicarea unei sancțiuni contravenționale cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantumul de 45 de ore.

De asemenea, instanța va informa făptuitorul că potrivit art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu prevederile articolelor 37, 395, 400 alin. (5), 443, 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște vinovat **Dorofeev Anatolie** în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu muncă neremunerată în folosul comunității în cuantum de 45 (patruzeci și cinci) de ore.

Se explică lui **Dorofeev Anatolie** că, în conformitate cu art. 37 alin. (6) din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 (două) ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

Copia hotărârii se remite spre informare părților.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**